

§ 447.

Eksekution efter Forlig kan foregaa, saasnart Fordringen efter Forligets Indhold er forfalden. Ved Pantebrev kan Panthaveren stride til Eksekution, naar der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden at regne og der derhos, forsaavidt Skyldneren har paa den pantsatte Eiendom, med 3 Dages Barjel er givet ham en i Overensstemmelse med Reglerne i første Afsnit Kapitel IX forkyndt Meddelelse om, naar Forretningen vil blive foretagen.

§ 448.

Naar Fuldbyrdelesfristen er udloben, kan Eksekutionen ikke hindres ved senere tværksat Paaante eller Begjæring om ny Foretagelse af Sagen, selv om de for disse Retsmidlers Anvendelse fastsatte eller senere særlig bevilgede Frister ikke endnu ere forløbne.

§ 449.

Eksekutionskraften tabes kun ved tyveaarig Forældelse. Dog paahviler det den, som har ladet hengaa mere end et Aar fra den Tid, Eksekution kunde være foretaget, at lade Paaagjældende, forsaavidt han har bekjendt Bopæl inden Riget, ved en Notarialbestikkelse opfordre til at efterkomme Dommen, Kjendelsen, Forliget eller Pantebrevet. I Stedet for en saadan Notarialbestikkelse kan ogsaa træde en Opfordring, forkyndt i Overensstemmelse med Reglerne i første Afsnit Kapitel IX.

Eksekution kan da ikke ske, førend 3 Uger ere forløbne efter denne Opfordring.

Kapitel II.

Om Fuldbyrdelesmaanden.

§ 450.

De i det Følgende om Domme givne Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Forlig og andre Eksekutionsgrundlag, dog med de Væmpelser, som følge af Forholdets Natur.

Første Underafdeling.

Om Fuldbyrdelsen af Domme, der ikke lyde paa Udredelsen af Penge.

§ 451.

Er der paalagt Domsældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 452—454 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslaaes i Penge, og at Bederlagsbeløbet inddrives efter de i det Følgende i anden Underafdeling opstillede Regler, forsaavidt ikke en efter Dommens Afgivelse indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundfætninger har befriet Domsældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke, ifølge hertil sigtende subsidiære Paaastande under Sagen, i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder istedetfor den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gaar ud, kan Domhaveren under Fogedforretningen faa fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anslaaes.